

SECURITATEA NAȚIONALĂ ÎN CONTEXTUL DEVIERILOR ANTROPOLOGICE ȘI POLITICE

Ion Sîrbu, dr. hab., prof. univ.

Academia Militară Alexandru cel Bun

Abstract: *Sunt analizate probleme ale securității naționale și umane. O problemă importantă pentru R. Moldova e cea a securității naționale în condițiile și provocările actuale. Neutralitatea nu asigură astăzi securitatea națională a statului moldav. Autorul analizează căile ce ar duce la această securitate.*

Cuvinte cheie: *etica ecologică globală, umanismul, umanismul ecologic, deviere antropologică, mentalitate.*

Un pericol pentru securitatea umană (antropoecologică și socioecologică) îl prezintă creșterea numărului de oameni (bărbați și femei) cu orientare sexuală netradițională. În multe țări sunt admise căsătoriile între homosexuali, între lesbiene și, cel mai grav, că în unele țări li s-au dat și drepturile de adopții, de a avea copii în „familie”. Pare că acest lucru este normal or, fiecare individ are dreptul de a-și crea o familie și de a avea copii. Aceasta e la prima vedere. Însă după această logică ar trebui și pedofililor să li se permită de a face ceea ce fac, dar ceea ce astăzi le este interzis de lege.

Întotdeauna, începând cu societățile antice, exista un număr anumit de oameni cu orientări sexuale netradiționale. Astăzi însă numărul acestora pare a fi prea mare și este în creștere. La o anumită cotă dintre aceștia există probabil și o bază biologică. Savantul american Le Vai, încă la sfârșitul anilor 80 ai secolului trecut, a constatat că la bărbații homosexuali un sector al hipotalamusului nu e dezvoltat și rămîne ca la femei. Posibil că și la o parte din femeile lesbiene ceva nu s-a dezvoltat normal fie că în creier sau în altă parte a organismului. Mulți oameni de o asemenea orientare, cred eu, nu au nicio bază biologică, dar din diferite motive de ordin psihologic și de educație o capătă pe parcursul vieții, fie că în copilărie sau mai târziu. Științele medico-psiho-biologice sunt chemate a efectua cercetări în acest domeniu și posibil că mulți indivizi umani, începând din copilărie vor putea fi protejați de aceste înclinații netradiționale anormale.

Cert este că toți oamenii sunt egali în fața legii, au aceleași drepturi, independent de orientarea sexuală. Aceasta însă nu înseamnă că ei nu au și anumite obligațiuni, că ei pot face orice. Nu pot fi egalați în drepturi cetățenii normali cu criminalii și cu oamenii psihic bolnavi. Oamenii cu orientare sexuală netradițională cu excepția pedofililor, trebuie să posede aceleași drepturi cu toții, dar oare în toate? După cum nu fiecare poate fi președinte de țară, ministru, artist, profesor etc. dacă nu are studii, nu e ales sau numit într-o funcție sau alta, cu toate că formal are aceste drepturi, tot așa și oamenii cu orientări sexuale netradiționale nu ar trebui să creeze căsătorii între ei înregistrate de stat, nu ar trebui să aibă dreptul la adopții și să educe copii străini în „familiile” lor. Doi homosexuali sau două lesbiene pot trăi împreună ca familie, dar de ce anume înregistrate oficial? Aceasta e problema la doi și nu a societății, și de ce ar trebuie ca statul să recunoască o familie anormală? Să ne închipuim că toți oamenii ar deveni cu orientări sexuale netradiționale, ar mai putea oare exista societatea, ar mai putea oare ea progresa? Ce fel de educație, inclusiv și sexuală, ar putea da o astfel de „familie”? Nu subminăm noi oare dreptul oamenilor potențial normali, care fiind adoptați de o așa „familie” în copilărie, devin oameni cu orientări netradiționale?

Da, omul psihic bolnav, tot e om și are și el drepturi, dar pot ele oare fi absolut identice cu ale oamenilor normali din punct de vedere psihic? Același fenomen e și în cazul nostru. Cu chiu, cu vai, așa recunoaște „dreptul” la căsătorie a oamenilor cu orientare sexuală netradițională între ei, chiar și înregistrată oficial, dar copiii, adopția acestora trebuie să fie dreptul numai al familiilor tradiționale și nu și a celor netradiționale. Noile tehnologii ar putea fi aplicate pentru depășirea orientărilor sexuale netradiționale.

O problemă foarte importantă pentru Republicii Moldova e cea a securității în condițiile și provocările actuale. Pentru statul nostru sunt importante toate tipurile de securitate, dar mai întâi de toate securitatea economică, informațională, ecologică și mai ales cea militară, care lasă foarte mult de dorit. Ce trebuie să facă, cum trebuie să procedeze statul și armata în caz de agresiune directă sau indirectă, spre exemplu, din partea Federației Ruse? Un punct de vedere comun aici nu există.

Un punct de vedere îl exprimă politicienii care consideră că Republica Moldova trebuie să rămână și în continuare o țară neutră sau care ar putea adera la Uniunea Vamală sau la Uniunea Euro-Asiatică, adică la

Rusia. În acest caz conform lor nu vom avea probleme cu energia electrică, gazele naturale, cu piețele de desfacere a produselor moldovenești și că va fi rezolvată și problema transnistreană. Acesta este un punct de vedere, care practic nu are viitor pentru Moldova, pentru dezvoltarea ei adevărată. Practic de la începutul anilor 90 calea aceasta a fost urmată și unde a ajuns Republica Moldova, ce probleme au fost rezolvate? Practic niciuna!

Gazele naturale au fost tot timpul vândute Republicii Moldova mai scump decât altor țări nu numai foste republici unionale, dar chiar și europene, ce nu au fost în componența URSS. Chiar și Ucrainei gazele naturale i se vindeau mai ieftin decât Moldovei. Guvernării noastre comuniste au vândut, în prețul gazelor, chiar și conductele de pe teritoriul nostru ce duc gaze spre Europa. Embargourile la produsele moldave din partea Rusiei nu erau o raritate, fie că la ouă, carne, fructe, vin etc. De multe ori buldozerele rusești „se răfuiu” cu sticlele de vin, cu merele și alte frunze moldave. Tot timpul produsele moldave erau vândute în Rusia foarte ieftin și deseori producătorii erau remunerați peste un an sau în general nu erau remunerați. Câte sute și mii de tone de fructe și legume stăteau la hotarele rusești stricându-se și fiind în final aruncate? Muncă pierdută în van. Problema transnistreană cine ne-a „făcut-o”, nu rușii? Cine ne impunea și ne impune să plătim și gazele naturale consumate de transnistreni? Cine are oștiri și muniții pe teritoriul Republicii Moldova, țară neutră, conform Constituției și fără învoiala ei? Armata a XIV-a trebuia retrasă de Rusia în 1999, conform înțelegerilor de la Istanbul, dar și astăzi ocupă o parte din teritoriul nostru. Neutralitatea noastră nu este asigurată de nimeni! Neutralitatea Ucrainei nu i-a încurcat Federației Ruse să-i ia acesteia Crimeea și să invadeze cu soldați mercenari Sud-Estul țării. Să nu uităm că neutralitatea Ucrainei a fost obținută de Rusia în schimbul cedării armamentului termonuclear, care se afla pe teritoriul ei, fiind asigurată de Rusia (?!), SUA și Marea Britanie. Așa că neutralitatea nu a salvat Ucraina de invazia rusească, care nu se știe până unde va merge și cu ce se va sfârși, inclusiv și pentru R. Moldova. Or, proiectul putinist al Novorusiei este încă în proces de înfăptuire și Republica Moldova poate fi inclusă în ea prin partea transnistreană sau poate chiar în întregime... Depinde mult și de guvernării noastre.

Unii politicieni și intelectuali din R. Moldova consideră că statul nostru trebuie să-și continue calea europeană și să adere la NATO. Chiar și Președintele Republicii Moldova, care e și Președinte al Consiliului de Securitate, la una din ședințele a acestuia a înaintat propunerea ca să fie schimbată Constituția R. Moldova pentru a înlătura articolul cu neutralitatea. Putem noi revedea Constituția și adera la NATO ca salvare de posibila invazie a Rusiei? Dacă Constituția ipotetic încă ar mai putea fi revăzută cu concursul comunistilor în parlament, apoi intrarea în blocul Nord-Atlantic nu e atât de simplă. Pe de o parte, armata națională încă pe de parte este de a corespunde cerințelor înaintate față de membrii acestuia, iar pe de altă parte, guvernării noastre au o politică duplicitară și nici nu vor să audă de așa ceva. Așa că și acest punct de vedere pentru securitatea statului nostru practic e de neînăptuit.

O altă cale a R. Moldova ar consta în apropierea de România, Polonia, Ucraina și, posibil Turcia, pentru o securitate regională colectivă. Guvernării noastre sunt capabili la așa ceva? Îndoielnic e...

Mai este o cale – Reunirea cu România, care este calea adecvată și care ar rezolva rapid principalele noastre probleme – integrarea în NATO și în UE, lupta eficientă cu corupția și in justiția, cu nedezvoltarea economică etc. Dar știm că datorită mentalității retrograde o mare parte a populației nu e pregătită pentru așa ceva. Putem afirma că și în 1918 nu era o situație mai bună, dar asemănătoare cu cea de azi și Unirea a avut loc. Poate factorul fricii de dezastrul adus de unitățile militare ruse în retragere și-a jucat rolul. Același factor poate să se manifeste și astăzi – frica de pierdere a vectorului european, frica de sărăcia și de mizeria pe care o poate aduce agresiunea rusească.

Într-un anumit context am putea afirma împreună cu Natalia Albu că securitatea națională reprezintă condiția fundamentală a existenței națiunii și statului, care are drept scop apărarea și promovarea intereselor și obiectivelor naționale, contracararea riscurilor și amenințărilor care și determină orientarea politicii externe și interne a statului în contextul securității regionale și globale [1, p.22]. Oare este capabil statul nostru să înfăptuiască ceea ce am menționat mai sus împreună cu doctorul în științe politice Natalia Albu? La etapa actuală sunt convins că nu.

Admitem că Republica Moldova rămâne în afara României, UE, NATO în fața posibilei agresiunii din partea cui nu ar fi. Are ea oare sorți de izbândă? Majoritatea vor spune că nu. Ar trebui oare să nu se împotrivescă agresiunii? Eu ași spune că da!, să se împotrivescă cu orice preț. Dacă e să mori, apoi în picioare și nu în genunchi.

Poate că ar trebui ca statele mari, cum sunt cele europene (UE), SUA, Canada etc., să permită țărilor mici, care nu sunt apărate de blocuri militare, care au tupeul de a nu se alătura țărilor apropiate cum, spre

exemplu, este R. Moldova, de a avea armament neutronic (care ucide numai ființe vii, deci posibil soldați inamici), armament pe bază de laser, arme cu glonț nestandard (care dacă nimerește în corpul uman îl distruge) și altele de tipul acesta. Prin convenție aceste state nici nu ar avea dreptul (chiar dacă ar dori) la agresiune, dar numai la apărare. Poate că atunci statele agresoare, de tipul rusec, nu ar îndrăzni să le atace?

Bineînțeles că aceasta este o fantezie nereușită și strașnică a autorului și numai a lui și nicidecum a organizației pe care o reprezintă. O fantezie trezită de devierea politică, agresiunea rusească efectuată în mileniul trei, când părea că totul merge spre Pacea Mondială și nu spre război. Noi, în mod normal, milităm pentru rezolvarea tuturor problemelor și litigiilor dintre state, a tuturor problemelor științifico-practice în concordanță cu principiile eticii ecologice globale, promotorul căreia suntem [2]. Etica ecologică globală, după cum am afirmat în repetate rânduri, se bazează pe umanism, inclusiv pe umanismul ecologic și umanismul etnic, deci pe umanismul dintre oameni, umanismul răspândit asupra naturii și umanismul aplicat la etnii – comunități istorice de oameni, poporații, națiuni.

Noile tehnologii și convergența lor modifică radical viața și activitatea umană. Astăzi aceste tehnologii par a fi capabile de a rezolva multe din problemele globale ale umanității. Rezolvând unele din acestea ele pot duce la altele și mai grave. Aceasta nu înseamnă însă că omul nu trebuie să folosească tehnologiile. Utilizându-le el trebuie să depună eforturi pentru a nu dăuna corpului și psihicului uman, mediului natural, dezvoltării și funcționării societății.

Evoluția omului continuă și va continua nu numai în aspectul intelectului, dar și al corpului. Conceptul de biotehnoevoluție reflectă realitatea în care omul din ce în ce mai tehnologizat activează într-un mediu din ce în ce mai umanizat. Tehnoomul nu înseamnă postomul. Roboții inteligenți vor servi și mai departe omului tehnologizat. Dacă la începuturile sale omul prin folosirea uneltelor, a forțelor naturale, a animalelor își prelungea organele sale exterioare, ca mai apoi să treacă la organele interioare pentru a le schimba, fortifica, folosind chiar și organe interne artificiale, astăzi a venit timpul ca mașina, noile tehnologii și convergența lor să devină creatoare, practic și procesul de creație în bună parte va fi propriu și mașinii. Problema constă în faptul până la ce nivel mașina, mediul pot fi umanizate, iar omul până la ce nivel va fi tehnologizat. Nimic în lume nu e veșnic, decât numai veșnicia. Toate formațiunile materiale au început și au sfârșit. Corespunzător, omul a apărut și va dispărea, cedând locul altor ființe care la rândul lor, vor avea aceeași soartă. Nemurirea nu trebuie să fie un scop în sine al omului.

Securitatea antropoecologică și socioecologică este un obiectiv al activității umane, dar ea nu poate continua etern. Securitatea națională a statului Republica Moldova în condițiile actuale ale agresiunii ruse poate fi atinsă pe mai multe căi, dar cea mai rapidă și mai firească este reunirea cu România. Mai trainică securitatea națională în genere poate fi atunci când vom ajunge la securitatea internațională sau mondială.

Cauza cea mai principală care amenință biologia omului pare a fi utilizarea incorectă a noilor tehnologii și convergența acestora, poluarea biosferei, iar a securității naționale – mentalitatea veche a unei părți considerabile a populației.

Referințe bibliografice:

1. Albu Natalia. *Securitatea națională: aspecte teoretice și practice*. – Chișinău: Academia Militară a Forțelor armate „Alexandru cel Bun”, 2014.
2. Sîrbu Ion. *Etica ecologică globală: probleme și realizări*// Materialele simpozionului științific internațional „Ecologia, Etica, Morala”. – Chișinău, 2001, p.14-44.